

Patologické projevy chování známé osobnosti

Rudolf II. Habsburský (18.7.1552 Vídeň – 20.1.1612 Praha)

Byl římský císař, král český a uherský.

Na vychování byl v roce 1563 vyslán spolu se svým mladším bratrem Matyášem na dvůr svého dědečka do Španělska.

Jeho schopnosti jakožto panovníka snižovaly časté záchvaty melancholie. Příznaky duševní vyšinutosti se začaly plně projevovat až po roce 1581, kdy Rudolf prošel těžkou nemocí.

Rudolfovo postupné stažení se do soukromí nakonec vedlo k tomu, že jeho příbuzní stále častěji intervenovali do politických záležitostí, až byl Rudolf nucen v roce 1608 postoupit uhersku korunu, rakouské země a markrabství moravské svému bratru Matyášovi.

V roce 1611 byl po náboženských nepokojích a vpádu vojsk svého bratrance arcivévody Leopolda do Prahy nucen předat českou korunu svému bratru Matyášovi. Ponechat si mohl pouze císařský titul .

Kromě narušeného psychického zdraví byl Rudolf nemocný i fyzicky. S největší pravděpodobností se jednalo o syfilis a ke konci života měl hnisající vředy na obou stehnech a selhávala mu játra.

Rudolf II. Zemřel 20. ledna 1612 a ještě téhož dne proběhla veřejná pitva panovníkova těla za asistence mnoha příslušníků šlechty.

Rudolf II. byl samotářský a vyhýbal se styku s lidmi.

Střídaly se u něho stavy deprese a agresivity. Trpěl druhem stihomamu, po jehož návalech dostával záchvaty zuřivosti a mstivosti proti svým skutečným i domělým nepřítelům (např. jednou ze zuřivosti, že se jeho milenka vdala, pobodal svého sluhu).

Trpěl stavy agrese a paranoidním komplexem. Dnes tuto nemoc nazýváme cyklická maniodepresivní psychóza.

Byly zde však i genetické předpoklady, protože například jeho praděd a prabába trpěly schizofrenií a jeho rodiče byli vlastní bratranec a sestřenice.